

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

VALAMI ÚJ SZÜLETETT!

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” II. Kor. 5,17

Szeretettel köszöntöm a Magyarországi Baptista Egyház nevében az Evangéliumi Hírnök minden olvasóját Észak-Amerikában és szerte az egész világon! Köszönöm e megszólalási lehetőséget, melynek több aktualitása is van.

2017 fontos esztendő a protestánsok, benne a magyar baptisták számára. A *Reformáció* 500. emlékévében átgondolhatjuk kapott értékeinket, jelen

helyzetünket és újra-fókuszálhatunk jövőbeli céljainkra, küldetésünkre. *Kornya Mihály* halálának 100. évfordulója kapcsán pedig az evangélizáció, a gyülekezetplántálás, a megtérés és bemeztetés hangsúlyai erősödhetnek meg. Sokat készültünk erre az emlékévre, sokat beszéltünk és írtunk ennek kapcsán, miközben a fő üzeneteket, megszólító tartalmakat kerestük. Mindannyian a magunk helyén, a magunk közösségével együtt, a jelen társadalmát vizsgálva és értve igyekszünk a leghitelesebben emlékezni, hogy ezzel a jelent és a jövőt építhesük. Mi, magyarországi baptisták jelmondatot is választottunk erre az évre: „*Valami új született!*” – mely a hangsúlyainkat hivatott röviden és emlékeztetően érzékelteni. Hogy is volt ez 2000 évvel ezelőtt?

- *Éjszaka volt. A két férfi csendes beszélgetésében az érdeklődést és a nyugalmat hirtelen döbbenet váltotta fel. Az idősebb férfi kifakadva kérdezte: „Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe és megszülethetik ismét?” (Jn 3,4)* - Nikodémus nem értette Jézusnak az éjszaka csendjében elhangzó örökérvényű szavait. Az emberek azóta sem értik. Mégis megtörténik ez a csoda újra és újra, amikor valaki újjá lesz, valami teljesen új történik vele-ben-ne. Ezt éltem át én is sok testvéremhez hasonlóan, ami nem hasonlítható máshoz, csak születéshez. Az újjászületés, a felülről való születés az Isten csodája, melyet az emberben, az emberért tesz. Nem lehet elmagyarázni, leginkább átélni, megélni lehet. Akik újjászülettek, tudják. Akik nem, azok aligha értik... Ugyanakkor az újjászületés Istentől jövő csodája elengedhetetlen és alapvető a valóságos

hívó élethez, a Krisztus igazságához való igazodásban és a hozzá méltó szolgálásban.

Igen, erre az igazán újra, az Istentől származó Életre van szükségünk nekünk és mindazoknak, akik körülöttünk élnek. Tudjuk, hogy valami új kezdődött el 500 éve. Azonban ez az új kezdés - amikor Isten valami újat kezdett Európában, majd a világon munkálni - azért történhetett, mert a 2000 éve eljött Krisztus valósága volt benne megélt, megélt. Meggyőződésem, hogy a reformáció azért válhatott az egész világot és az elmúlt 500 év történetét meghatározó folyamattá, mert teret adott Isten Szentlelkének, Krisztus újat teremtő akarátának. A reformáció vezéralakjainak, anabaptista, majd baptista hitelóideinknek, köztük Kornya Mihálynak a lelki út-kereséséből, vallomásaiból láthatjuk, hogy a döntő mozzanatok nem a külső cselekmények voltak, hanem a bennük megtörténő változás, a Szentlélek által munkált új élet és bizonyosság.

Az újjászületés bibliai, egyben egyetemes keresztyén érték. Az a meggyőződésem, hogy ebben a különleges és vissza nem hozható évben (is), ennek folytatás a 3. oldalon

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

ALHAMBRA

2017. május 26-28.

110. KÖZGYŰLÉS

RÁMA TÁBOR

2017. június 30 - július 2.

Gyermek és Tini tábor

július 3-9.

NEMZETKÖZI MAGYAR
BAPTISTA IFJÚSÁGI
TÁBOR: DEBRECEN

2017. július 31 - augusztus 4.

MABAVIT IV.

DEBRECEN

2017. augusztus 4-6.

infó: mabavit.hu

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

"Nagyheti" írások

Meghívó a MABAVIT IV-re

Gyülekezeti hírek:

Alhambra, Palm Bay,

Chicago: 30 éves jubileum és

Évközi Gyűlés

Kálvin János teológiája

Nagyszalontaiak: Arany és Kornya

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott feltámadási ünnepeket kívánok kedves olvasóinknak!

Áprilisi számunk több olyan írást tartalmaz, ami a *Megváltó halála és feltámadása* téma körébe tartozik. Nem föltétlenül a megszokott formában, de mindenképpen a személyes hit és a Feltámadással való élő kapcsolat fontosságát hangsúlyozva.

Vezerünkben a világszövetség elnöke, *Papp János* testvér a *MABAVIT 4-re*, az év magyar baptisták számára legjelentősebb eseményére hív meg bennünket is. Köszönjük. Természetesen – Urunk segítségével – ott leszünk. Hiszen ott voltunk az előző világtalálkozón is. S talán nem tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy e találkozók, s egyáltalán a magyar baptisták világméretű összefogása szükségességének és lehetőségének gondolata valahol itt fogalmazódott meg, az óceánnak ezen az oldalán. Olyan testvérek szívében és fejében, mint *dr. Haraszi Sándor*, vagy a most is útra készülő *Kulcsár Sándor* lelkipásztor (tisztelőbeli elnökünk). Készülünk. S ha nem leszünk ott mindannyian, mi amerikai magyar baptisták, annak egyik oka a nagy távolság, s a nem kevés költség és fáradság, ami az utazással jár. De ott leszünk, mert szeretnénk találkozni veletek – testvéreinkkel, akiket oly régen láttunk, akikkel valamikor egy gyülekezetbe jártunk, akik az óhazában vagy a világ másik oldalán hozzánk hasonló módon, magyaros lelkülettel szolgálnak az Urat. Szeretnénk találkozni veletek, akik a 100 éves *kornya-évfordulón* tudjátok, kire gondolunk. Veletek, akik az 500 éves *reformáció*

kapcsán nem csak *Luther*ra, de a saját nyelvünkön, magyarul olvasható bibliára, a kegyelemre, a hitvalló bemelegítésre is fogtok gondolni.

Szeretnénk megújulni a nagy közösségekben az egymáshoz tartozás érzésén túl a Jézus Krisztushoz tartozás örömeiben is.

Azt is szeretnénk, ha gyermekeink találkoznának a gyülekezeteitekben élő mai fiatalokkal, akik folytatják a missziómunkátokat. Az is jó lenne, ha megismernék egy kicsit szüleik hazáját, s a *Kárpátmedencében* élő magyar embereket. S ha nem is jutunk el *Kárpát-aljára* – *Beregszászra*, *Kisdobronyba*, *Zápszonyba*, vagy ha nem jutunk el a *Vajdaságba* – *Újvidékre*, *Kossuthfalvára*, vagy a *Felvidékre* – *Szentpéterre*, az onnan érkező testvérekkel szót válthatunk, s rádöbbenhetünk újra, hogy rokonok vagyunk, sőt testvérek a Krisztus Jézusban.

Készülünk. Megvesszük a repülőjegyet. Megkeressük a *mabavit.hu* internetes oldalt, hogy bejelentkezhessünk a találkozóra.

De előbb a fiatalok *Chicagóban* és *Alhambrában* találkoznak, s június végén elutazunk *Rámába* is, a 110. közgyűlésre. Bőséges programot kaptunk. Mostmár csak az erőt kérjük és várjuk hozzá Urunktól.

Jó volt osztoznunk a *Chicagói Gyülekezet 30 éves jubileumán* ott élő testvéreink örömeiben, bátorítva egyúttal őket az Úr kezéből érkező következő 30 évre is. Köszönjük a beszámolót. Az *Évközi Gyűlésről* majd legközelebb írunk. (ed.)

Segítsünk torontói testvéreinknek – munkával is, és imádkozzunk az építkezés mielőbbi sikeres befejezéséért!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

VALAMI ÚJ SZÜLETETT!

folytatás az 1. oldalról

az igazságnak nagyon hangsúlyosnak kell lennie. Lehetnek persze kérdéseink afelől, hogy a jelen társadalmunk akar-e hallani erről a kétségtelenül egyházi, mélyen biblikus tényről. Felmerülhet az a kérdés is: mi, mai baptisták hirdetjük, éljük és továbbadjuk-e olyan bátran és elkötelezetten mindezt, mint elődeink? Központi és alapvető értékünk-e továbbra is a megtérés – újjászületés – bemelegítés, és a tanítványságon alapuló szolgálat? Röviden úgy is kérdezhetnénk, igaz-e ránk ma is Oncken híres mondása: „Minden baptista egy misszionárius!” A Kárpát-medence baptistáit valamelyest ismerve bűnbánattal azt kell mondanom, hogy sajnos nem igaz. Van tehát miért imádkozni, és van helye ma is a Szentlélek újjászülő és megújító munkájának!

Mindezekhez igazodva a *Magyar Baptisták 4. Világtalálkozójának (Debrecen, 2017. augusztus 4-6.) is ez a jelmondatot választottuk: Valami új született!* A mottó igeversként pedig Pál apostol szavait helyezzük előtérbe: „*Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.*” II. Kor. 5,17 Örömmel, imádságos szívvel és sok munkával készülünk erre a találkozóra, melyre szeretettel hívjuk az Észak-Amerikában élő baptista testvéreinket, barátait, minden kedves érdeklődőt! A világtalálkozó pénteki napján az ÚJ EMBER lesz a középpontban, ezért a megnyitó istentisztelet egyben bemelegítési alkalom is lesz. Szombaton az ÚJ ÉLETÉRT adhatunk hálát, amikor közösségeink mindennapjaiba is bepillanthatunk, majd este evangélizáció során a Krisztus által megnyerhető életéről szól az ige. Vasárnap pedig az Isten által teremtetett ÚJ NÉP ünnepe következik, melyen úrvacsorai közösségben lehetünk együtt az 500 fős énekkarral és zenekarral együtt. További információ a www.mabavit.hu honlapon folyamatosan elérhető.

Várjuk, hogy Istent Szentlelke által valami új szülessen bennünk, közöttünk, körülöttünk 2017-ben! *Várjuk testvéreinket Észak-Amerikából, a Kárpát-medence országaiból és a világ minden részéből, hogy együtt élhessük át Krisztus jelenlétét és hálát adhassunk Menygyei Atyánk hűségéért, megtartó kegyelméért. Találkozunk Debrecenben, 2017 augusztusában!*

**Papp János egyházelnök,
a MABAVISZ elnöke**

„NE SZÓLJON IGÉD HIÁBA” - Ef 2,1-10

Az előző számunkban közölt igehirdetés második felében Cseri Kálmán lp. Kálvin Jánosra (1509-1564) emlékezve teológiájának három lényeges vonásáról szólt. Isten hatalmas Úr; Isten irgalmas Atya és Egyedül Istent illeti meg minden dicsőség.

1. Mit értett ő ezen: **Isten hatalmas Úr, mindenható Úr?**

Azt, hogy a teremtés okán is Isten ennek az egész világmindenségnek az Ura, és itt minden és mindenki az Ő tulajdona. Ő nem hagyta magára a világot, miután megteremtette, hanem irányítja ma is. Ő irányítja a történelmet, az időjárást, Ő irányítja a mi kicsi személyes életünket. A benne nem hívók felett is szuverén, szabadon rendelkező Úr.

Isten egészen egyedülálló valóság. Ezt jelöli a Szentírás úgy: **Ő szent.** Isten maga az igazság, törvényei feltétlenül érvényesülnek. Egyikünknek sincs joga bármit számon kérni rajta, vagy bármiért felelősségre vonni Őt. Kálvin fülének borzalmasan hangzottak az olyan mondatok, amikor valaki esetleg öklét rázva kérdezi: hogy’ engedheti ezt meg az Isten? Úgy, hogy Ő az Isten. Teljesen szabadon, senkinek felelősséggel nem tartozva, szuverén módon uralkodik az Ő végtelen bölcsessége alapján. (Aztán majd a 2. pontban látjuk, hogy irántunk való érthetetlen szeretete alapján.)

Isten szuverenitását, szabadságát, mindenekfelett való voltát komolyan vette, és mindazt, ami ebből következik. Mert ha valaki ezt komolyan veszi, egészen másként imádkozik Istenhez. Ha komolyan veszi valaki, hogy Jézus akkor is igazat mondott, amikor azt állította: *Istennek minden lehetséges.* Nem azt mondta: sok minden, meg több minden, mint nekünk, hanem: *minden.* Az is, ami az embereknek lehetetlen. Akkor az ebből fakadó imádságnak biztos alapja van. Akkor egészen másként tárja Isten elé a nyomorult ember a gondjait is, meg a tiszteletét is egészen másként fejezi ki ennek az Istennek.

Ha alaki komolyan veszi, hogy Isten mindenekfelett Úr, innen eljut oda: akkor én felettem is, tehát akkor neki engedelmeskedni tartozom, — akkor letette a fegyvert Isten előtt. Nem dacol többé vele, nem ágaskodik ellene, nem tiltakozik parancsai ellen, hanem benne vetett teljes bizalommal, látatlanban is igent mond mindarra, amit Isten neki üzen, vagy tőle kíván.

A hívő ember egész magatartását meghatározza ez, nem beszélve arról, hogy minden ember akkor zökken vissza a helyére, amikor ezt komolyan veszi. Ő

az én teremtményem, én az Ő teremtménye vagyok. *Ő az Úr, én az Ő szolgája vagyok,* és ahogy a zsoltárban olvassuk: mint szolgák az Ő Urukhoz kezére, úgy nézünk Őre. És elég a kisujját mozdítani, én már ugrom, teszem azt, ami a dolgom, mert ennél nagyobb kiváltsága nem lehet senkinek, hogy az Ő szolgálatában tölti el az életét.

Éppen ezért a hívőknek az életük minden területén komolyan kell venni Isten Ur voltát. Nincs két szektora az életnek, profán és szent. *Isten az egész élet felett Úr.* Pénzügyek, szexuális ügyek, vallásos ügyek — minden az Ő uralma alá tartozik.

2. Ugyanakkor ugyanilyen erővel tanította, hogy **Isten végtelenül szerető, irgalmas Atya.**

Olyan, akinek Jézus a tékozló fiú példázatában leírta. Isten igazságos, büntet, de nem a bűnösön hajtja végre a büntetést, hanem az Ő egyszülött Fián, Jézuson hajtotta végre. Erre épül Kálvin egész váltságtana, amikor a keresztről, Jézus helyettes elégtételéről ír. Lehet érezni, hogy a Szentlélek különös erővel, és világossággal vezet, és a maga személyes hite és meggyőződése is beleszól a bizonygatóba.

Mert aki ezt hiszi, hogy Isten az én büntetésem Jézuson végrehajtotta, és ezért rajtam már még egyszer nem hajtja végre, az *nem retteg és fél az igazságot, és büntetéstől Istentől, hanem az ki mondhatatlanul hálás lesz a minket érdekelőnk nélkül ennyire szerető Istennek.* És ez a hála lesz a rugója, a motívuma az egész életének és minden cselekedetének.

Ezzel együtt azt is tanítja (mai kifejezéssel így mondanám), hogy az ember *nemcsak megsérült az Isten elleni lázadása során, hanem totálkáros lett.* Tehát nem arról van szó, hogy a baleset után egy gumit, ami leeresztett, fel kell fújni, hogy meheessen tovább, hanem a roncsot el kell szállítani. Mozgásképtelenné vált a roncs. Képtelen az ember az Isten szerinti jót cselekedni. De Isten nem is várja ezt tőle, hanem *előlegezi neki a bocsánatot, az istenfiúságot,* és mint Isten gyermekét, képessé teszi arra, hogy utána engedelmeskedjék neki. Ez a sorrend nagyon fontos.

Ha valami a reformációk szíve, akkor az ez. *Nem az a sorrend, hogy én valami teljesítményt felmutatok, utána Isten nekem fizet, például az üdvösséggel, hanem tudomásul veszem: semmit nem tudok produkálni, ami neki megfelelne.* Ezért nem is erőlködöm, hanem odafigyelek, hogy Ő ajándékot kínál. No de nem érdemlem meg; nem tettem érte semmit. Nem is tudsz érte tenni semmit. Kell az ajándék, vagy nem?

Hinni azt jelenti, hogy köszönöm szépen. Nem értem, hogy miért adja nekem, mert nem jár, nem dolgoztam meg érte, még meghálálni sem tudom, csak megköszönni, de köszönöm szépen, *erre volt szükségem.* Utána éli át az ember, hogy ez az ajándék, a bűnbocsánat és az üdvösség, képessé teszi arra, hogy Istennek kedves módon éljen.

Pál apostol még radikálisabban mondja, hogy totálkárosak lettünk. Azt mondja: *halottak lettünk.* Lelkileg olyan tehetetlenek, semmire sem használhatók, mint egy hulla. De titeket ebből a lelki halálból életre keltett, kegyelemből kaptátok ezt, nem cselekedetekért, és ezek után képesek lesztek felismerni, hogy Isten milyen jó cselekedetekre teremtett titeket, és azokat fogjátok végezni. *Az is ajándék és kegyelem, hogy jó cselekedeteket végezhetsz valaki, miután Isten kegyelmét megtapasztalta.*

Es amit még ezzel kapcsolatban Kálvin hangsúlyoz: *az a váltás, amit Jézus végzett és ajándékoz nekünk, tökéletes.* Nem lehet, de nem is kellene semmivel kiegészítenünk. Ez nevetséges dolog, hogy ki akarom egészíteni. Mít? Amire csak az Isten Fia volt képes? És amit Ő tökéletesen elvégzett?

3. És amit ebből következett: éppen ezért egyedül Istent illeti meg minden dicsőség.

Mi semmire nem lehetünk büszkék. Arra, hogy nekimentem az oszlopnak és összetörtem magam meg a kocsimat, erre nem lehetek büszke. Különösen, ha részegen tettem. És a bűn megrészegíti az embert, elveszi a józan esztét. Nem tud kiszámítani semmit. Töri össze magát és a többieket. Akkor mivel büszkélkedhetne? Csak azt teheti, hogy *csodálja az Isten kegyelmét, újra és újra elfogadja azt, és magasztatja Őt, és csak Őt ezért a kegyelemért.*

Észre vesszük-e az életünk torzulásait, deformításait? Reformáció mindig bűnbánat után következik. *Engedjük-e,* hogy Isten igéje megszőltsón, rámutasson az életünk gyenge pontjaira? *Komolyan vesszük-e,* hogy Isten valóban **mindenható Úr**? Ezzel a bizalommal borulunk-e le előtte? Ezzel az engedelmisségre való készséggel hallgatjuk-e parancsait és útmutatását? *Komolyan vesszük-e,* hogy minden érdemünk nélkül **kimondhatatlanul szeret**? *Hol szorul reformációra, az igéhez való visszaigazodásra az életünk?*

Boldog ember az, aki elkezdti ezt minél előbb, és nem tűr meg az életében torzulásokat. Nem magyarázza azokat. A hiányosságok is zavarják. Szeretne lelkieben gazdag lenni, hogy aztán gazdagítson másokat is, **egyedül Isten dicsőségére.**

Cseri Kálmán (2009. október 31.)

NÉZZÜNK FEL, SZEGEZZÜK TEKINTETÜNKET JÉZUSRA!

Nem tudom megköszönni Istennek, hogy koromhoz képest jól látok. Lelki látásom élessége, helyessége is nagyon érdekel. A mindennapi és ünnepnap események nagyon sok látnivalót kínálnak. Azt vettem észre magamon, hogy hajlamos vagyok gondolataimat, tekintetemet ott felejtani akadályozó, bénító, figyelem elterelő, lehangoló tényezőknél. *Ebből az állapotból csak úgy szabadulok, ha felnézek Jézusra, ha számítok mennyei Atyám gondoskodására és a Szentlélek képesítésére.* Máskor, ha jól mennek dolgaik, könnyen leveszem tekintetemet Jézusról. Pedig az Ő hozzájárulása kedvező állapotomhoz sokkal több az én munkámnál! Mivel nem elszigetelt eset ez nálam, esetleg másoknál sem, mindannyiunk erősítésére írom a következőket.

Jézus tanítványainak kiváltsága **látni, érteni és élni** azokat az igazságokat és ígéreteket, amiket drága Mesterük eléjük tár. Zsolt 119,18; Mk 4,10-12. Növekvő hittel és szívesen összpontosítanak Példaképükre, Tanítójukra.

Tulajdonképpen a *Szenháromság*ot láthatjuk visszatükröződni a teremtett világmindenségben. Róm 1,20-21. Ezért fordulunk el a tehetetlen és megkötözött bálványoktól. Ézs 17,7-8. Istenről beszél, félelmet űz el minden szabadítására. 2Móz 14,13; Ézs 51,5-6; Mik 7,7; Lk 21,25-28. Áldása, jelenléte népe közt segít helyesen viszonyulni Hozzá és választottaihoz. 4Móz 23,7-10. Jézus eljövendő uralmának fényét Bálám már a pusztai vándorlás idején tisztán látta. 4Móz 24,17. A hívő emberek örömmel néznek az ezután következő áldásokra. 5Móz 32,49; 1Kir 18,43-46; Zsolt 37,37; 104,27. Dávid az Úrra nézett szüntelen, hogy meg ne rendüljön. Zsolt 16,8-11; 17,15; 25,15; 34,5-6. Rengeteget tanulhatunk, ha megfigyeljük Isten bölcs, hatalmas és szeretetteljes cselekedeteit. Préd 7,13; Róm 11,22; 1Kor 1,26-31. Tekintsünk az Isten által táplált madarakra, ékesített virágokra: Mt 6,26; Lk 12,25-31. Aggodalom oldó hatásuk van. Ha azt vesszük szemügyre, ami kevesünk van, és nem annál blokkolunk le, amink nincs, akkor tovább haladhatunk a megoldás keresésben. Mk 6,36-42. A kétkedő, megrendült és összetört tanítványok lelkét gyógyítja Jézus sebeinek látványa. Mt 27,55; Jn 20,27-28. Átálakító, felejthetetlen, felemelő tapasztalat az Úr dicsőségét fedetlen arccal szemlélni. 2Kor 3,17-18. Felül emel minden szenvedésen, amikor erős szívvel látjuk a láthatatlant, a mennyeieket. 2Kor 4,16-18. Jó nézünk a biztonságtevők nagy seregére, a hithősökre is. Zsid 12,1; 1Pt 3,2. Így egy jól kitapasztalt keskeny ösvényen haladhatunk elhívásunk jutalma

felé. Folyton nézzünk bele a szabadság tökéletes törvényébe, tükrébe, hogy boldoggá legyünk. Jak 1,25.

Mégis a *legtöbbet, a legjobban Jézus által láthatunk meg a Szentháromságról. Nézzünk hát fel kitartással Jézusra!* Zsid 12,2-3. Erre igen jó lehetőséget kínál a *virágvasárnapnak, a szenvedések hetének, a feltámadásának* alapos fellelevenítése, alázatos értelmezése, hálás megünneplése! Jézus alapította és beteljesítette, bevégeztette, éretté tette hitünket. Meghívott az Isten előtt kedves életre és szolgálatra. Edzőnk, Tanítónk és Vezetőnk a mennyei Atyához vezető úton. Jézus teljesen tisztában volt küldetésének, szolgálatának fontosságával és sikerével. Tudta, hogy mennyei Atyjára, a Szentlélekre minden körülmények közt bízton számíthat! Önzetlenül kereste, munkálta az elveszett bűnösök javát, üdvét. Felkészítette tanítványait szolgálatának folytatására. Jn 20,19-22. Ő az előtte levő azonnali és rövid távú öröm helyett, vagy éppen a megváltásunk okozta későbbi örök örömet, a keresztes választotta, vállalta. Üdvözítőnk nem törődött az emberi méltóságot lehengető gyalázzattal, és így ismét az Isten trónjának jobbára ült. Ézs 53,10-12. A lehető legnagyobb megtiszteltetésben részesült. Isten kedves és tökéletes Bárányaként türelmesen elszenvetde, eltűrte, elviselte a bűnösök Ellene irányuló makacs ellenkezését és vádaskodását, igazságtalan bántalmazását, halálos gyűlöletét, gonosz támadását. Pedig soha, semmi bűnt nem követett el! Ki sem vonta magát a szakadatlan szolgálatból! Mégis félreértették, félre magyarázták, és félre tették útjukból! 1Pt 2,7. Mi, akik számtalan bűnt követtünk el, amelyeknek súlyosságát, kihatását másokra nem is érzékeljük pontosan, nem érdemlünk különbséget Megváltónkénál. Máskülönben Ő előre felkészítette tanítványait a nevéért őket érő üldöztetésekre. Mt 10,16-24. Kövessük példáját, hogy lelkünkben lankadva és megfáradva, el ne csüggedjünk, kedvünket el ne veszítsük, nehogy feladjuk futásunkat a cél előtt! Fil 3,12-14.

Miközben Jézusra gondolunk, tekintünk, akkor nemet mondunk egy sor hátra húzó cselekedetnek és tényezőnek. Nem tekintünk hátra, mint Lót felesége, vagy a figyelmetlen szántó ember. 1Móz 19,17,26; Lk 9,62. Nem halasztjuk el feladataink teljesítését a kedvezőtlen körülmények miatt. Préd 11,4; 2Tim 4,1-5. Elsősorban nem szállkát keresünk testvéreink szemében, kivetnivalót életükben. Mt 7,3. Nem nézünk túl sokáig a mennybe, a múltba, hanem tesszük az Úrtól ránk bízottakat. ApCsel 1,11. Nem elégszünk meg a felszínnel, a látszattal.

A ránk tartozó teljes valóság érdekelt. 2Kor 10,7.

Így nem csak a magunk hasznát keressük, nézzük. Fil 2,4. Megszabadulunk a lelki előhaladásunkat akadályozó, ránk nehezedő terhektől, a bennünket megkörtökező, ránk tapadó, elgáncsoló bűntől. Nem adunk helyet az állhatatlanságnak, a meghátrálásnak! Zsid 10,35-39; 12,1.

Az utolsó időkben is igen fontos felnézni Jézusra, és visszaérkezését készen várni! Lk 21,25-28.

Vass Gergely, Kelowna

MEGTÉRÉS, HIGGADTSÁG, BIZALOM

„Mert így szól az én Uram, az Úr, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok...” (Ézs 30,15).

Mennyi aktivitás! Mi folyik itt? A több irányból fenyegetett Júda kapkod. Dőre magabiztossággal rendelkeznek vezetői, mert Isten véleményére nem kíváncsiak (*"Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! - a látóknak pedig: Ne a valóságot lássatok! Mondjátok inkább hízelgő dolgokat, lássatok kedvüNKRE valókat!"* - 10. v.). Az eszeveszett hangadók Ezékiás király környezetét is megosztják – pártoskodásba fullad minden útkeresés. Az asszírokkal szövetkezők a kimerülés jeleit mutató birodalom engedelmes adófizetői lennének, hogy megmeneküljenek a szörnyű csapástól, ami Izráelt érte. A másik oldal Egyiptommal szövetkezik inkább. Ézsaiás próféta prédikációja leleplezi az ügyeskedéseiket.

Szinte halljuk, amint egymást becsmérlik, sőt vádolják ország mentő tenni akarásukban. Ajándékokkal megrakott szállítmányt indít délnek az egyik tábor. Mennek a fáraónak udvarolni. A másik? Ők a "reálpolitikuskok." Az asszírok kiszolgálóinak, árulóknak mondják őket. Vajon, beleszól Isten az ilyen politizálásba? Igen. Azt Isteni az szolgálja, hogy Egyiptom segítségével egy "tehetetlen szörnyeteg üres hiábavalósága" lesz. Na de, ki figyel a prófétára ebben a nagy jövés-menésben? Az Úr leírja hát Ézsaiással ezt az esetet, hogy *"megmaradjon mindvégig örökre szóló okmányként"* (8.v.). Tudnunk kell, hogy a sokirányú fontoskodás valódi oka: hitetlenség.

A pártoskodók taktikázásaiban az a közös ugyanis, hogy Istent próbálják „megkerülni.” Mintha valami megmagyarázhatatlan cselekvési kényszer hajtana őket; egyik elnyomójuktól a másikhoz menekülnek, szövetkeznek az ellenséggel is – Istennel nem gondolva. "Izráel Szentjének," a szövetséghez hű

ALHAMBRA

Isten kegyelméből gyermek-bemutatóokról számolhatunk be az olvasóknak.

November 20-án hálaadó istentiszteletre gyűltünk össze, ami gyermek-bemutatóval kezdődött. *Jimi és Eszti Adams* elhozták fiukat, *Levi Joseph Adams-t*, hogy bemutassák az Úrnak és a gyülekezetnek. A kis Levi szeptember 22-án született, és azon kevesek közé tartozik, akinek dédszülei is jelen lehettek az ünnepi alkalmon. *Novák testvér*, a boldog nagypapa, a Levi név magyarázatával kezdte a bemutatást: ószövetségi (az Úr szolgálatában levő) és újszövetségi (Léviből lett Máté, az első evangélista). Majd biztatta a gyüle-

Istennek hátat fordítva teszik mindezt. Legádázabb ellenségük "Dél Behemótja" (6.v.) előtt hajlongnak inkább...

Ma is, nekünk is többet és jobbat kínál a megtérés minden ügyeskedésünkénél. Mit teszünk, amikor segítségre szorulunk? Istenhez fordulunk, hogy nála békességet nyerjünk, vagy felajzott idegzetünket mindenféle elfoglaltságokkal "nyugtatgatjuk" inkább? A békességes megnyugvás ("higgadtság"), ez az Isten jelenlétében megtalált "jólet" az Úr Jézushoz forduló lélek öröme. Nem az a fontos, hogy mi mit teszünk, hanem az, amit Ő tesz értünk, bennünk és velünk. Már nem mi mérlegelünk és agyalunk ki világmegváltó stratégiákat - hanem megmérítettünk. Ha engedjük, elkezd rajtunk kegyelmének azt a munkáját, hogy ne meneküljünk tovább, és ne bízzunk üres ígéretekben. Hitet ad, hogy merjünk békén lenni. Hogy erőt nyerjünk - Tőle.

Éljünk hát a Feltámadást követő csodás világban - ahol a megfélemlítettek közé békességgel lép az Úr! A jelenlétével nyugtatgatja mai tanítványait is; majd tanít, táplál, és a jövőre készít bennünket. Hívó várakozásra nevel; míg eljön az erőt adó Lélek hozzánk is, hogy hasznosak lehessünk abban a munkában, amit Istenünk végez a világban.

Novák József

kezetet, hogy imádkozzunk azért, hogy a kis Levi majd az Úr szolgálatba álljon. Az Adams házaspár, majd Novák testvér fohásza után lelkipásztorunk körbe vitte az újszülöttet a padok közt.

Február 12-én ismét gyermek-bemutatói ünnepet tarthattunk. *Szin Dávid és Johanna* hozták el második gyermeküket, *Zakary Alexander-t*. A kisfiú január 2-án született, sok örömet hozva a szülőknek, testvéreinek, nagyszülőknek és dédszülőknek. Fohászuk az, hogy a kis Zakary élete tükrözze nevé jelentését: hogy Isten emlékezik, figyelemmel kíséri az életünket, mindent tud.

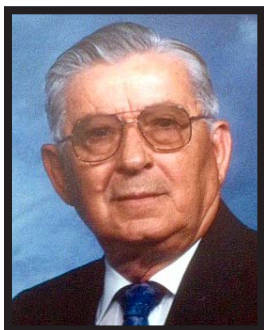
Isten gondviselését kérjük továbbra is a szülők életére, hogy hitben nevelhessék gyermeküket. A kis Levinek és Zakarynak növekedést és fejlődést kívánunk.

Adj a Úr, hogy a jövőben még sok ilyen alkalomban legyen részünk itt Alhambrában, és szövetségünk minden gyülekezetében.

Őri Kulcsár Ibolya

AKIK ELMENYEK

**JAKAB
BÁLINT**

**1925.
július 15.**

**2017.
január 11.**

Jakab Bálint (Valentim Jacob) testvér, a *Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet* diakónusa ez év elején, 92. éves korában hazament Urához. Az *Evangeliumi Hírnök* rendszeres olvasója volt, a család és a gyülekezet ezért itt is hirt ad róla.

Szülei 1924-ben vándoroltak ki Erdélyből Brazíliába. Kivándorlásukhoz az is hozzájárult, hogy édesapját az első világháborút követő megtérése után kitagadta a család. Jézus Krisztus megvallása attól kezdve a szülők, és később Bálint életének is fontos részévé vált. Az Egyesült Államokba indultak, de végül is egy Brazíliába induló hajón kaptak helyet. *Árpádfalván* telepedtek le, ott született harmadik gyermekük Bálint, és még 3 fiúgyermek. Hamarosan magyar baptista gyülekezet alakult a faluban. A gyermekek mindannyian megtértek, s hűséges követői lettek Megváltójuknak.

Jakab Bálint 1949-ben feleségül vette a szintén erdélyi származású, de már Brazíliában született *Koszó Magdalénát*; házasságukat ezzel a három gyermekkel ajándékozta meg az Úr: *Mária, Valentim és Cecilia (Jacob-Imre)*.

1964-ben a család Detroitba költözött, követve korábbi lelkipásztorukat, *Molnár Antal* testvért, aki akkor már a detroiti gyülekezet pásztorja volt. Gyülekezetünknek azóta, 52 éven át, hűséges tagja, hosszú ideje egyik diakónusa volt. Szolgáló életére a hűség, a személyes bizottságtétel, a mások megtéréseért való rendszeres imádkozás volt jellemző.

Temetése január 15-én volt. A kiterjedt családi és baráti kör, valamint a gyülekezetünk nagy részvétele mellett. A szombati és a vasárnapi gyász-istentiszteleten életútját *Rosemary Jacob* ismertette. Többen is emlékeztek rá a család és a gyülekezet részéről. Igei vigasztalást és imádságot mondtak a jelenlévő lelkipásztorok: *Lőrincz István, Kerekes Tibor, Zeffer Béla*. Isten ígétjét mindkét alkalommal *Herjeczki Géza* helyi lelki-

30 ÉVES A CHICAGÓI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET

Március 10-12. között imaházunk volt a helyszíne a *Szövetség Évközi Gyűlésének*. Tudatosan terveztük így, mert ezen a hétvégén ünnepeltük gyülekezetünk 30 éves fennállását is. Az utóbbi években a kanadai Ráma tábor szokott lenni az „évközi” állandó helyszíne.

A Szövetség vezetői és a *Végrehajtó Bizottság* tagjai péntek délután ülészetek, vacsora után pedig a lelkipásztori kör tartott megbeszélést. Szombaton reggeltől a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* tagjai voltak együtt egészen az esti istentiszteletig, előkészítve a Szövetség költségvetését és a nyári közgyű-

A szombat esti összejövetelen fiataljaink dicsőítő énekei segítettek ráhangolódni a hálaadásra. Többek között, a jól ismert, Emlékezzél meg az Úr jóságáról, kezdetű ének is felcsendült.

Valóban Isten jóságára emlékezhetünk, mely sokszor megnyilvánult a gyülekezet 30 éve során.

A visszatekintést segítette *Szabó Ádám és Szabó Erika* bizottságtétele is, akik elmondták, hogy ez a gyülekezet jelenti számukra a lelki otthont, ahol valamikor vasárnapi iskolások lehettek, aztán ifi tagok... aztán megismerték az Úr Jézust, mint személyes megváltójukat és erről vallást tettek fehér ruhában,

lés anyagát. Hálát adtunk az Úrnak az eredményes tanácskozásért és a békességes légkörért.

Gyülekezetünknek sokat jelentett, hogy a jubileumi megemlékezésén jelen volt a Szövetség teljes vezetősége és a gyülekezetek képviselői. Szombat este és vasárnap délelőtt tartottunk ünnepi istentiszteletet.

pásztor hirdette 1Thess 4 és 2Tim 4,7-8 alapján. A gyülekezet énekkara szombaton, vasárnap és a sírkertben is szolgált.

Gyászolják: felesége, gyermekei és azok családja, 6 unokája, 10 dédunokája, testvére *Martins*, rokonok Brazíliában és az USA-ban, valamint lelki testvérei, gyülekezete.

A gyülekezeti koszorúra ezt az ígét írtuk: *"Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam."* 2Tim 4,7. Emlékét szívünkben őrizzük!

Herjeczki Géza

...és itt alakultak ki az életre szóló barátságai is. Erika fénykép összeállításával is szemléltette azt a sok jót, amit ő személyesen is átélt ebben a gyülekezetben.

Ezt követően az Ifjúsági Szövetség elnöke, *Dr. Kulcsár Zsolt* adott egy erőteljes biztatást a gyülekezetnek a Zsidók

13,8. alapján. A fő gondolata az volt, hogy bár a technológia hihetetlen gyorsasággal változik, mégis vannak dolgok, melyek kiszámíthatók és nem változnak, és ezek között a legfontosabb, aki soha nem változik, Jézus. Nem számít,

hogy milyen előrehaladott technológiát használsz, nem számít, hogy te magad ki vagy, mert nekünk mindnyájunknak van egy közös problémánk. Előbb-utóbb kifogyunk az „üzemanyagból”, és szükségünk van újra tölteni annak a lábánál, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Az igehirdetést *Püsök Dániel* torontói lelkipásztor végezte a Zsidók 13, 8. alapján. Igei gondolatai a Múlt, a Jelen és a Jövő köré csoportosultak.

A múlttal kapcsolatban, a visszatekintés lelkületére buzdított, aminek a lényege a megbocsátás és a hálaadás. A jelent illetően, a szeretetbe ágyazott egységre kaptunk bátorítást, mely nélkül nincs értelme az életnek, és a gyülekezeti életnek sem. Mert a szeretetből

táplálkozó egység vonzza az embereket, míg a széthúzás mindig taszít. Végül pedig arra kaptunk biztatást, hogy a jövőt építsük Jézus Krisztusra, az ő jellemére és tanítására.

A vasárnap reggeli imaórát *Dr. Herjeczki Géza és Novák József* lelkipásztorok vezették. Herjeczki testvér a 100. Zsoltár 4. versét olvasva hálaadóan buzdította a chicagóiakat és a vendégeket az Úr múltban megnyilvánuló gondoskodásáért. „Menjetek be kapuin hálaadás-sal!” „Könyörgésekre imaházat adott újra, ahova hívogathattatok, ahol énekelhettetek, ahol gyermekeiteket az Úrhoz vezethettétek. *Lőrincz testvér után új lelkipásztort is adott.*” Az egyenkénti imádságokat valóban a hálaadás lelkülete hatotta át.

Novák testvér az Előretekintés című szó alatt a Péld 23,17b-18 igéket olvas-ta, melyben a király beszélget fiával, s többek között ezt mondja neki: „Az Urat féld mindennap, mert van még jövőd, és reménységed nem semmisül meg.”

Arra buzdította az imádkozókat, hogy a jövőben Isten országlását lássuk, s egymást bátorítva, reménységgel nézzünk előre és tegyük, amit tehetünk egymásért és a gyülekezetért. Három-négyes csoportokban imádkoztunk.

Lukács János helyi lelkipásztor tv. először is köszöntötte a szövetség elnökségét, a lelkipásztorokat, és a gyülekezetek képviselőit, és más vendégeket, akik a chicagóiak ünnepét szolgálataikkal is gazdagították. Örömről *Lőrincz Rózsika* testvérnő is ott volt velünk, és köszöntötte a gyülekezetet.

Az istentiszteleten *Kulcsár Sándor*, *Dr. Gergely István* és *Lukács János* lelkipásztor testvérek szolgáltak. *Kulcsár Sándor* testvér a 2Mózes 33,21 és az 1Kor 10,4 igék alapján bátorította a

chicagóiakat és minden jelenlévőt arra, hogy álljunk a kösziklára, azaz Jézus Krisztusra. Isten szava ma is megáll, van hely számunkra is Nála. Máshol nem is érdemes biztonságot keresni, csak Nála, a gyülekezetek Uránál. A jövő felől más-hogy nem is lehet reménységünk, csak úgy, ha Jézus Krisztussal megyünk, ha a kösziklán állunk.

Gergely István testvér a 30. Zsoltár alapján hirdette az ígét Isten gondviselésének a dicséretéről. A múlt eseményeit azért idézzük fel egy jubileumi ünnepen, hogy rácsodálkozhassunk Isten gondoskodó kegyelmére, aki jelen volt a múltban, mint szabadító és gyógyító Isten, mint megváltó Úr és gondviselő Atya. Ugyanakkor arra is kell emlékeznünk, hogy Isten olyan volt számunkra, mint egy apa, aki megdorgálja a gyermekeit. A múltbeli megtapasztalások hála és dicséretre indítják Dávidot, (és minket is) aki e szavakkal fejezi be a személyes bizonyoságtételét: „Gyászomat örömmé fordítottad, leoldoztad gyászruhám,

és örömből öltöztettél. Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magas-tallak, Uram, Istenem!” Arra kaptunk buzdítást, hogy mi is Dávidhoz hasonlóan kötelezzük el magunkat a dicsőítő életre, amikor már nem kötelességből hanem örömből fakadóan tesszük mind-azt, amit Isten ránk bízott.

Lukács János testvér záró gondolataiban a Lukács 12, 32. versével bátorította a gyülekezetet. „Ne félj te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!” A gyülekezet végső jövője a mennyország, amely Isten jótetszésétől függ és elvehetetlen az Úr gyermekeitől. Azonban, amíg oda érke-zünk feladat vár ránk. Harminc éven át példák voltunk a szolgálatban, és az áldozatvállalásban. A gyülekezetünknek

továbbra is küldetése szolgálni az Urat azáltal, hogy szolgáljuk és szeretjük az itt élő honfitársainkat és mindazokat, akiket Isten hozzánk irányít.

Az istentiszteleten szép lelki énekekkel szolgált a gyülekezetünk énekkara és a vendégekből összeállt férfikar *Fűr Béla* testvér vezetésével.

A jubileum záró akkordja a közös ünnepi ebéd volt, amit nagy szeretettel készítettek gyülekezetünk kedves „hát-tér munkásai”. Az egész hétvége nem jöhetett volna létre nélkülük. Ők azok, akik korán keltek és későn feküdtek, főztek-sütöttek... és kedvesen hívták az ülésező és ünneplő testvéreket ebédelni, vacsorázni. Köszönjük a színfalak mö-gött végzett munkájukat, mely nem lesz elfelejtve a mennyben.

ELvv.

A fényképeket *Deák Feri* készítette szombat este és vasárnap délelőtt, a csoportképeket a tisztelet után.

CHICAGO

REFLECTION

Looking back on our church 30th anniversary, I am reminded of God's constant care and faithfulness in the life of our small Congregation.

Personally, I count it a special privilege to have grown up in this Hungarian church, as I've had the opportunity to hear spiritual songs and teachings in our native language. I have followed in the footsteps of my grandparents and parents and not only attend, but am part of the congregation as a member. My forerunners placed the foundation, and we continue to carry on their legacy.

When I was a child, I attended Sunday school and learned the Christian kids songs, Bible stories and memorized Bible verses and poems. I confess, many times I did not have the patience repeating after my grandparents, or parents teaching me at home, but once I knew them, I boldly recited in front of the congregation. I can tell you of examples in my adulthood today when God has reminded me of a Bible verse or song, which I learned as a child, and it suddenly sounded in my head and heart, helping me in time of spiritual need.

I remember our yearly travels with my family to Rama Camp to attend Conventions and Conferences.

The weekly Bible camp has been a tremendous reason why my youth of today has formed the strongest bonds that cannot be broken. We have bonded through our church, the foundation of our faith, and these are friends who are invaluable to me. We continue to meet on our own, in our cities, holding "mini-youth conferences," in between the planned youth conferences. I see the fire in our generation's hearts to have Godly friends whom they can

count on during struggles and trials, and these are the best friendships made at these conferences. I am also grateful to the elders and church members who prayed for us and financially supported us in our travel expenses, in order that we could attend Youth conferences in different places.

The Godly examples of my grandparents and parents, teachers, youth leaders, our pastor's preaching, and attending a Christian school influenced me greatly in my own decision to follow Christ and get baptized in 2005.

In the recent years, I have helped our pastor in teaching the teenager group; we spend our Sunday mornings together studying the Bible. God has opened up the eyes of our teenage group to understand and receive the knowledge of the Gospel. Almost all of our youth has been baptized, and this is the reason why though we are a small congregation, this little church has a large impact on its attendees. God has moved in our church through the love of our pastors, elders, deacons, and all those in leadership roles who have not just witnessed to us about Christ, but demonstrated Christ in their actions.

I am beyond grateful that God placed me here in this church, and I know that he has been with us in the past, and will continue to guide us in the future. May our church's motto, Hebrews 13: 8, "*Jesus Christ is the same yesterday, today, and forever,*" continue to be the core of our church in the future!

Erika Szabo

PALM BAY, FLORIDA

God had commended us to be His witnesses, and spread the Gospel to build His Kingdom on earth.

The Bethesda Baptist Church has such a ministry in Palm Bay.

Our Congregation of young and old want to serve and be a witness for our Lord. Our Pastor James Waddell is a dedicated and a real servant of God who takes care of our spiritual needs.

He and his wife Florence, are very kind and helpful to make sure that everyone in our area will hear God's message. His focus is upon winning souls for Christ. His messages are Bible based and has an altar call after each service. Many folks from the Home are receptive and had made decisions to accept Christ as Savior.

Pastor and his wife went house to house in our neighborhood inviting them

to our Church. We are blessed by having his family join us too. Three daughters three son in laws and grand children attend our services and take an active part where needed. The grandchildren have Sunday School Class.

Sunday evening is open for special programs.

During the Christmas season a youth hand bell choir presented a beautiful concert.

In January a Christian missionary couple Bob and Darlene Puffer gave us an evening of music and a message. She plays the piano he play many instruments guitar, ukulele, and violin. She plays the piano, but due to an injury was unable to do so. They both sang Hymns - all to the Glory of God. That evening we had 40-45 people in attendance.

We had film nights. Recently one about a missionary and another one is scheduled for next week. The Hiding Place is a World War II true story which had been circulated many years ago, but we will enjoy the re-run.

The first Thursday of every month a worship service is held at 1 PM.

Our average attendance on Sunday is 25-30. It is higher during the winter months. Margit and Istvan Palotai and my niece Elaine Bontempo are here for several months. My family members stop in to worship when they visit.

We lost two members this year - a lady from the home and - Janka Biro who went to live with her family. Jolan Selpal is recuperating in a nursing home after surgery from a fall. We are awaiting for her return to Bethesda.

God has blessed us with a humble, dedicated pastor whom we love. He gave up his business to serve God wholeheartedly. I pray, he would be with us for long time.

Please, pray for us and our ministry to win souls to Christ.

God bless you all, *Ethel Kish*

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Christ's Burial Place Exposed for First Time in Centuries

By Kristin Romey

For the first time in centuries, scientists have exposed the original surface of what is traditionally considered the tomb of Jesus Christ. Located in the Church of the Holy Sepulchre in the Old City of Jerusalem, the tomb has been covered by marble cladding since at least 1555 A.D., and most likely centuries earlier.

"The marble covering of the tomb has been pulled back, and we were surprised by the amount of fill material beneath it. It will be a long scientific analysis, but we will finally be able to see the original rock surface on which, according to tradition, the body of Christ was laid." said Fredrik Hiebert, archaeologist.

According to Christian tradition, the body of Jesus Christ was laid on a shelf or "burial bed" hewn from the side of a limestone cave following his crucifixion by the Romans in A.D. 30 or possibly 33. Christian belief says Christ was resurrected after death, and women who came to anoint his body three days after the burial reported that no remains were present.

This burial shelf is now enclosed by a small structure known as the *Edicule* (from the Latin *aedicula*, or "little house"), which was last reconstructed in 1808-1810 after being destroyed in a fire. The *Edicule* and the interior tomb are currently undergoing restoration by a team of scientists from the National Technical University of Athens.

The exposure of the burial bed is giving researchers an unprecedented opportunity to study the original surface of what is considered the most sacred site in Christianity. An analysis of the original rock may enable them to better understand not only the original form of the tomb chamber, but also how it evolved as the focal point of veneration since it was first identified by Helena, mother of the Roman emperor Constantine, in A.D. 326.

"We are at the critical moment for rehabilitating the Edicule. The techniques we're using to document this unique monument will enable the world to study our findings as if they themselves were in the tomb of Christ." Professor Moropoulou said.

MOMENT OF REVELATION

Inside the tomb, which usually glows with a faint constellation of wax candles, bright construction lighting filled the small cell, revealing tiny details that are usually overlooked. The marble slab

that covers the holy bench—roughly 3 by 5 feet and carved from creamy marble—had been pulled away from the wall. Beneath it was a grey-beige stone surface. What is it? a conservator was asked. *"We don't know yet,"* she replied. *"It's time to bring in the scientific monitoring tools."*

The ornate shrine known as the *Edicule* encloses what is believed to be the tomb of Jesus Christ inside the Church of the Holy Sepulchre in Jerusalem. The shrine has just undergone a year-long restoration. Photo: O. Balilty

The *Church of the Holy Sepulchre* (also known as the *Church of the Resurrection*) is currently under the custody of six Christian denomination. Three major groups—the *Greek Orthodox Church*, the *Roman Catholic Church*, and the *Armenian Orthodox Church*—maintain primary control over the site, and the *Coptic*, *Ethiopian Orthodox*, and *Syriac* communities also have a presence there. Parts of the church that are considered common areas of worship for all of these churches, including the tomb, are regulated by a *Status Quo* agreement that requires the consent of all of the custodial churches.

Outside the *Edicule*, Theophilos III, the Greek Patriarch of Jerusalem, stood watching the events with a serene smile. *"I'm glad that the atmosphere is special, there is a hidden joy,"* said the patriarch. *"Here we have Franciscans, Armenians, Greeks, Muslim guards, and Jewish police officers. We hope and we pray that this will be a real message that the impossible can become the possible. We all need peace and mutual respect."*

RESURRECTING A SACRED SHRINE

The structural integrity of the early 19th-century *Edicule* has been a concern for decades. It suffered damage during a 1927 earthquake, and British authorities were forced to shore up the building in 1947 with unsightly exterior girders that remain to this day. Difficulties among the *Status Quo* representatives and a lack of financial resources have hindered its repair.

In 2015, the Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem, with the

agreement of the other two major communities, invited the National Technical University of Athens (which had previously led restoration projects on the Athenian Acropolis and the Hagia Sophia) to study the *Edicule*. The communities of the Church of the Holy Sepulchre agreed to restore the structure in March 2016, with work to be completed by the spring of 2017.

News.nationalgeographic

Általában a jeruzsálemi buszállomás mellett lévő sír-kertet (Garden Tomb) szoktuk a Megváltó temetkezési helyének tekinteni. Lapunkban több cikket is közöltünk már arról a helyről. A keresztények jelentős része azonban a Szent Sír templomot tartja Jézus temetkezési helyének. Az elmúlt év egyik szenzációja ennek a sírnak a restaurálása volt. Az internetről vett előző cikkünk ezt a munkát ismerteti.

Többször járhattam mindkét helyen, s elmondhatom, hogy mindkét sír üres, s azt is, hogy csak a hívő ember számára jelent maradandó élményt e két „szent” hely meglátogatása; akár még találkozást is az Élővel. A hitetlen szív számára mindkét sír teljesen „üres.” (ed.)

MA IS (Lukács 24:1-12)

*Elhengerítve lehet bár a kő,
üres lehet a sír,
szólhatnak angyalok,
zenghet a prédikáció —
üres fecsegésnek tűnik az,
legfőljebb csodálkozásra késztet.*

*Hitet a Vele való
személyes találkozás ébreszt!*

Herjeczki Géza (1982)

FONTOS FIGYELMEZTETÉS!
Papoknak, varázslóknak, cigányok-
nak, kufároknak és Istennek,
hogy ezen a helyen
CSODÁT MŰVELNI
SZIGORÚAN TILOS!

Jeruzsálem Belvárosi Temetői Tanácsa

CSODÁK NINCSENEK! (?)

Olyan nincs, hogy valaki meghaljon és aztán életre keljen, hacsak nem arra az esetre gondolsz, amikor szívmaszszást végeznek valakin, aki csak egész rövid ideig volt a halál állapotában.

Szerintem a feltámadás nem történelmi tény. Történelmi bizonyítékként elfogadhatók szemtanúk beszámolóí, iratok, festmények, épületek... sokkal több, mint csupán az ún. tudományos bizonyítékok, amelyeket kísérleteknek és méréseknek lehet alávetni. De a történelmi bizonyítékok csak azon eseményeknél helyénvalóak, amelyek megtör-

ténhetnek. Csodák azonban nincsenek, tehát egy csodáról még egy szemtanú beszámolója sem fogadható el megbízható történelmi bizonyítékként.

Ha például azt próbálnám bebeszélni neked, hogy egy óceánjáró egyszer elrepült Ausztráliába, nem hinnéd el még akkor sem, ha kezdedbe adnék róla egy nyilatkozatot, amelyet a hajó egész legénysége aláírt, ugye? Tehát engem sem zavarnak különösképpen a te „bizonyítékaid” a feltámadásról.

Valószínűleg arról van szó, hogy a tanítványok szerették volna azt hinni, hogy Jézus újra él. Így tehát leírták, hogy feltámadt, és az emberek lassan hinni kezdték. Igen, a hatóságok kivethették volna a testet a sírból, annak bizonyítására, hogy Jézus még mindig halott volt, de feleslegesnek tűnt.... Hisz' a tanítványok úgyis csak egyszerű halászok és vámszedők voltak!

Hogy üres volt a sír?

Na, igen - a tanítványok valószínűleg eljöttek az éjszaka folyamán, megfélemlítették az őrköt és odébb álltak Jézus testével. Ennyi az egész. Azért tették, hogy „bebizonyítsák”, hogy Jézus feltámadt a halálból. Azután másnap reggel szépen elküldték az asszonyokat a sírhoz, és - micsoda meglepetés: volt halott, nincs halott! Persze, hogy érdekükben állt, hogy úgy tegyenek, mintha feltámadt volna! Bizonyítani akarták, talán saját maguknak is, hogy nem valami szélhámost követtek.

Még ha az életükbe került is... Tudod, hogy milyen makacs tud lenni valaki, ha igazán akar valamit. Igen, biztos, hogy bebeszélték önmaguknak, hogy feltámadt. Becsületesek voltak, de álmodozók. És azután mártírhálalt szenvedtek, hogy bebizonyítsák, hogy ez a csalás igazság volt. Szegények! Mi azonban tudjuk, hogy csodák nincsenek!

De van ennek egy ennél sokkal egyszerűbb magyarázata is: Jézus egyáltalán meg sem halt, legalább is nem a kereszten. Kimerült a sok bántalmazástól és elvesztette eszméletét. Maguk a katonák is meg voltak lepődve, hogy olyan hamar meghalt volna (ez azt hiszem, valahol a Bibliában is meg van írva). Azután befektették egy hűvös sírba, ahol magához tért, felkelt, elhengerítette a követ, az örök azt hitték, hogy valami szellemet látnak, pánikba estek - és már kész is a csoda...

A tanítványok pedig elég hiszékenyek voltak ahhoz, hogy elhiggyék, hogy meghalt és életre kelt. Mivel ma már tudjuk, hogy csodák nincsenek, tudjuk, hogy tévedtek. Hát még egy római százas is tévedhet egyszer, és halottnak nyilváníthat valakit, akiben még pislákol az élet, nemde?

A sír elé hengerített kő biztos különlegesen kicsi és könnyű volt. Azután per-

sze, amikor levette magáról a lepleket, szépen újra összetekerte őket, hogy úgy nézzen ki, mintha teste „elillant” volna rajtuk keresztül. Hát nem egyszerű?

A másik lehetséges magyarázata az egésznek az, hogy Jézus tulajdonképpen soha nem is élt, vagy ha igen, akkor ezeket a csodákat csak úgy kitalálták, hogy a tanítványok hírnevet szerezzenek maguknak. Vallásalapítók szerettek volna lenni. Azt akarták, hogy a nevük bekerüljön a történelembe...

Hogy történelmi személyiségek lettek volna? Na igen, Péter, Jakab meg János és az a sokaság biztosan létezett - miért ne léteztek volna? De Jézus, ő más! Az a sok csoda! Szinte kizárják létezését... Nem, Jézus egyszerűen nem létezhetett!

TESSÉK? Miért nem létezhetett?

Miért? Azért, mert ahogy eddig is mondtam, csodák nincsenek, és Jézus nem támadhatott fel a halálból... Hogy az én érvelésem semmivel se lenne megbízhatóbb, mint az amit TE mondasz? De hát tulajdonképpen kinek képzeled TE magad?

KINÉK... ?

Nem, az lehetetlen! Biztosan csak képzelműd. De nem, az nem lehet, mert amit én mondok, az megbízható, és én tudom, hogy csodák...

TESSEK?

Ne, Uram, ne menj még el! Hadd magyarázzam meg, hogy az ilyesmi egyszerűen nem történhet meg... !

Scripture Union / ford. A. W.

A hitetlenség reménytelen mélységbe viszi mindent-tudni-vélő áldozatait. Vagy mégis van remény? Hogy folytathatnánk ezt a képzelt beszélgetést - ezzel a „tudóssal”?

Részlet a 93 éves Faulkner Terézia testvérnő húsvéti körleveléből (ez is egy válasz lehetne az előző írásra).

„Pál apostol így tett bizonyosságot a feltámadásról: „Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Amde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsenéjük lőn azoknak, akik elaludtak.” (1Kor 15:19-20) Az angyal nem csak tudatta az asszonyokkal a temető kertben, hanem bizonyította is, amit mondott. „Nincs itt, mert feltámadott, amint megmondta. Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr. És menjetek gyorsan, és mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadott a halálból, és imé előttek meg Galileába, ott megtaláljátok Őt.” (Mt 28:6-7)

Az ember visszautasíthatja a Nagypénteket, Jézus áldozatát, és tagadhatja a feltámadás valóságát is. Az viszont nem

változtatja meg a valóságot, a lényeket, a tényeket. Eppen úgy, mintha valaki azt mondaná, hogy nem jön el a tavasz. A tavasz itt van.

JÉZUS ÉL! Ő a mi Megváltónk! Az marad, ha hiszed, ha nem. „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz...” (Zsid 13:8) Jézus él, Ő az igazság és az élet. Akár hiszed, akár nem.”

Faulkner Terézia

JEGYZET

Krisztussal együtt megfeszítette

Avagy: Krisztus követésének alapfeltétele

Évek óta szólnak arról a híradások, hogy az Ázsia legnépesebb katolikus országának számító Fülöp-szigeteken, a szokásos nagypénteki keresztre feszítések már-már turistalátványosságnak számítanak. A délkelet-ázsiai szigetszágban ugyanis immár több évtizedre visszanyúló hagyománya van annak, hogy Jézus Krisztus szenvedéseire emlékezve keresztre feszítetik magukat a vakbuzgó hívők, elmondásuk szerint elsősorban azért, hogy bűnbocsánatot nyerjenek. A hagyományossá vált szertartás során a lábfejekbe és tenyerekbe vert szögek és a vér egyáltalán nem nevezhető illúzióknak, hiszen az teljes valóság. Érthető, hogy a katolikus egyház ellenzi ugyan az eseményt, de tiszteletben tartja a tanúságtételnek ezt a formáját, ahogy a helyi püspöki konferencia egyik képviselője nyilatkozta néhány éve. A Fülöp-szigeteken a népesség 80 százaléka ugyanis a római katolikus egyház követője, a spanyol gyarmati idők óta.

Pál apostol a galatáknak írta egykor, hogy Krisztussal együtt megfeszítettet. Persze nem úgy, mint akik napjainkban keresztre feszítetik magukat a Fülöp-szigeteken. Amikor ezt írta, körülbelül húsz évet ment vissza az időben, mert a Galata levél az ötvenes évek közepén íródott. Úgy vallotta, hogy Krisztussal együtt megfeszítettet ott és akkor a Golgotán. Ez pedig kihatott a jelenére is. Hiszen amely életet a levél megírásakor élt, az Isten Fiában való hitben élte, aki szerette őt, és önmagát adta érte. Pál apostol ugyanis megértette, hogy az ő bűnei meg vannak bocsátva, hiszen Krisztus meghalt azokért a kereszten. A bűnbocsánat viszont csak akkor a miénk, ha hit által elfogadjuk azt, ömberi természetünket pedig halálba adjuk, hogy új, isteni természet részeséiként követhessük megváltó Urunkat.

Horváth Ferenc, lelkipásztor

KETTŐS ÉVFORDULÓ: NAGYSZALONTÁRÓL SZÁRMAZTAK...

200 ÉVE SZÜLETETT ARANY JÁNOS - MAGYAR ÍRÓ ÉS KÖLTŐ

Kétszáz éve született Arany János (1817. március 2-án) Nagyszalontán, a 19. század magyar költészetének központi alakja, a magyar nyelv máig utolérhetetlen mestere. A jubileum alkalmából március 2-án kezdődik az Arany János emlékév.

100 ÉVE HALT MEG KORNIA MIHÁLY - A MAGYAR BAPTISTA MISSZIÓ LEGDINAMIKUSABB GYŰLEKEZETPLÁNTÁLÓJA

Száz éve halt meg Kornia Mihály (Nagyszalonta, 1844. február 22. – Bihardiószeg, 1917. január 3.) a magyar baptista misszió legdinamikusabb időszakának meghatározó egyénisége. Gyakran nevezik parasztpapostolnak illetve paraszt-prófétának is.

1846-ban készült elbeszélő költeménye, a *Toldi tette*. Már pályája kezdetén is foglalkozott a közélettel, és politikai tárgyú cikkeket írt. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharcban nemzetőrként vett részt, majd a *Szemere Bertalan* által vezetett belügyminisztériumban volt fogalmazó. A bukást követően egy ideig bujdosott, ám végül elkerülte a megtorlást, és Nagykőrösre költözött, ahol 1851 és 1860 között tanári állást tudott vállalni.

KI VOLT ARANY JÁNOS?

Arany János (Nagyszalonta, 1817. március 2. – Budapest, 1882. október 22.) magyar költő, tanár, újságíró, a *Kisfaludy Társaság* igazgatója, a *Magyar Tudományos Akadémia* tagja és főtítkára. A magyar irodalom egyik legismertebb és legjelentősebb alakja. A legnagyobb magyar balladaköltő. Fordításai közül kiemelkednek *Shakespeare*-fordításai.

Szegény református családba született. Szüleinek késői gyermeke volt, akik féltő gondnal nevelték, hiszen a tüdőbaj miatt kilenc testvére közül nyolcat előtte elvesztettek. Ő azonban igazi csodagyerek volt, már tizennégy éves korában segédtanítói állást tudott vállalni, és támogatta idősebb szüleit. Az anyagi javakban nem dúskáló családi háttér ellenére olyan nagy és sokoldalú szellemi műveltségre tett szert, hogy felnőtt korára a latin, a görög, a német, az angol és a francia irodalom remekeit eredetiben olvasta, és jelentős fordítói munkát is végzett. Ő a magyar nyelv egyik legnagyobb ismerője, és páratlanul gazdag szókincessel rendelkezett. Pusztán kisebb költeményeiben mintegy 23 ezer szót, illetve 16 ezer egyedi szótvet használt.

Irodalmi pályafutása 1845-ben *Az elveszett alkotmány* című satirikus eposszal indult, de igazán ismertté az

Az élete teljesen megváltozott, amikor a Kisfaludy Társaság igazgatójának választotta, és Pestre költözött. A kiegyezés idején a magyar irodalmi és a politikai élet kiemelkedő és meghatározó képviselője. *Petőfi Sándor* kortársa és barátja is volt egyben. Költészetükben nagy különbség, hogy a gyorsan érő és rövid életű Petőfivel szemben az övé lassabban bontakozott ki. Halála is összeköti őket, hiszen a már egyébként is gyengélkedő népi költőfejedelemből 1882. október 15-én egy Petőfi-szoboravatáson fázott meg, és az azt követő tüdőgyulladásban hunyt el 65 éves korában. (wikipedia.org)

KI VOLT KORNIA MIHÁLY?

Kornia Mihály 1844. február 22-én született Nagyszalontán *Molnár István* és *Kenyeres Zsuzsanna* gyermekeként. Apja halála után, serdülőkorában a Patai-tanyára került, ahol *Rozvány György* – a szabadságharcból hazatért főhadnagy, ügyvéd – vezette a gazdaságot, így az irányítása alá került.

1863-ban „előléptették” négyes fogathajtó parádés kocsisnak. A tanyáról bekerült Nagyváradra. Több esetben is előfordult, hogy a kocsin Rozvány György mellett *Arany János* is ott utazott.

1865-ben a Nagyszalontától 10 km-re eső Geszten is dolgozott.

Ennek az az érdekessége, hogy ekkor

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)

Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtítkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipászor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipászorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipászorért és munkatársaiért.

a geszti földesúr nem volt más, mint *Tisza Kálmán*, aki később jelentős szerepet játszott a magyar történelemben. Kornia nem sokáig maradt ott. Megelégette a másnál való szolgálatot, és a saját lábára akart állni.

23 éves korában Nagyszalontán feleségül vette *Pataki Zsigó Mária*t. Az özszeeskötő lelkész *Széll Kálmán*, a költő Arany János veje volt. Házasságában hét gyermekük született, de csak ketten éltek túl apjukat. Felesége 1890-ben meg-

halt.

Második felesége egy általa megtért özvegyasszony, *Tóth Máté Zsuzsanna* volt. Kornya Mihály *Lajos János* puszkaműves házában ismerte meg a Biblia igazságait. *Novák Antal* bibliaárus révén hamarosan megtért.

Kornya Mihály megtért és Jézus Krisztus parancsára bekerítkezett feleségével együtt 1875. augusztus 26-án hajnali 3 órakor Gyulán a Fehér-Körös vizében *Meyer Henrik* által.

1877. november 11-én Nagyszalontán konferencia volt, ahova *Meyer Henrik* meghívta volt vasárnapi iskolai tanítóját, *Johann Gerhard Onckent*, az európai baptizmus atyját. Kornyára az Onckennel való találkozás nagy hatással volt. Ezen a konferencián felhatalmazták arra, hogy bekerítsen és úrvacsorát osszon.

Ezután Kornya missziós tervet készített, maga mellé vette útistársul *Balog László* nagyszalontai földművest, és elindult vele misszióútra. Földesen is megtörtént a Kornya által vállalt úttörés, aminek gyümölcseként többek között egy egyszerű földműves fiú, név szerint *Balogh Lajos* is megtért. 1889-ben *Meyer Henrik* kivitette őt is Hamburgba a baptista szemináriumba.

1881. június 9-én Kornya Mihály első bekerítését végzi Fekete-Tót községben a Fekete-Körös vizében.

Kirner A. Bertalan így írt munkatételéről: „Nem várt rá egy szervezett gyülekezet szószékkal, tagokkal, énekkarral, szekérrel, ebéddel, vacsorával, pihenőszállással. Sem faluban, sem városban. Előtte nem járt senki... neki magának kellett bevennie az evangéliumot... A már megtermett búzát lehet idevinni, odavinni, raktárba tenni; de amíg nincsen búza, nincsen termés, nincsen »mag«, rengeteg fáradtsággal kell megküzdéni.”

Ki lehetett baptista Kornyánál?

Kornya szerint az, aki szorgalmasan járt gyülekezetbe, részt vett az imaórán és istentiszteleten, figyelte és olvasgatta a Szentírást, Jézus tanítását, és ehhez szabta magát. Ez volt a mérték. Aki három alkalommal elmaradt a gyülekezetből elfogadható indoklás nélkül, azt kérdőre kellett vonni s aztán meginteni, megfenyíteni, végül ki lehetett rekeszteni.

Aki pedig nem ment el egyszer a gyülekezetbe, annak az adakozást akkor is gyakorolnia kellett, a missziópénzt beküldte a gyülekezetbe. Az istentiszteletre rendes időben, Bibliával, énekeskönyvvel és tisztességes, szerény ruhába öltözködve kellett elmenni. A háznál reggel és este családi istentiszteletet kellett tartani imával, énekekkel és bibliaolvasással.

A barátoknak és gyülekezetlátogatók-

nak, akik baptisták akartak lenni, ilyen irányba kellett mozdulniuk. A férfiaknak azonnal le kellett mondaniuk a dohányszásról, kártyázásról, káromkodásról, italozásról, kocsimázásról.

A bekerítések általában úgy zajlottak, hogy előtte való vasárnap kivizsgálták a bekerítendőket a felvételt illetően. Aki nem tudott a bibliai tárgyú kérdésekre kielégítő feleletet adni, és nem tudta valamiképpen bizonyítani, hogy „új ember”, „megtért ember”, azt nem vette fel. A bekerítésekkel együtt új gyülekezetek születtek. Így amikor újra arra járt, már volt, aki fogadja. Télen a befagyott folyóvizet léket vágtak, és úgy merítették be.

1892-ben eladott egy tehenet, és az árát elküldte télkabátra a két Hamburgban tanuló magyar baptista szeminaristának: *Balogh Lajosnak* és *Udvarnoki Andrásnak*, hogy meg ne fázzanak, mert *Balogh Lajos* levélben panaszkodott, hogy kell a télkabát, mert nincsen, és fáznak.

1893-ban a nagyszalontai tagnévsorában 133 személy található, ezek közül 45 tagot *Meyer Henrik*, 86-ot Kornya Mihály, a két utolsót pedig *Tóth Mihály* merített be, aki ezzel átvette a nagyszalontai gyülekezet vezetését. Ezután Kornya Nagyváradra ment.

1908–1909-ben a debreceni misszió alkalmával *dr. Erőss Lajos* református püspök hívta magához. A püspök rosszallóan megkérdezte: „Miért vágja a sarlóját az én búzámba?” A beszélgetés végére közös nevezőre jutottak, és így Erőss püspöksége alatt Kornyának nem kellett mitől tartania, ha Debrecenben missziózott.

Az *Igazság Hírnöke* 1908. évi egyetlen évfolyama a missziómunkások eredményességéről készített összeállítást. 59 bekerítési esetet hasonlít össze, aminek a gyümölcse 891 bekerítkező, ezek sze-

rint az első helyen Kornya Mihály állt 205 alámerítéssel, utána második helyen *Flórián György* 69-cel és így tovább. A kimutatásból jól látszik, hogy a bekerítések közel egynegyedét Kornya végezte.

1908. június 5-én Békésen találkozott Kornya Mihály, *Meyer Henrik*, *Udvarnoki András*, *Balogh Lajos*, *Soós István* és *Brumár Mihály*, hogy felosszák tíz körzetre az addigra már növekvő román gyülekezeteket, illetve munkaföldeket. Az Igazság Hírnöke a március 17-én Buttyinban tartott román gyűléssel, konferenciával kapcsolatban Kornya Mihályt a román misszionáriusának említi, és a román megtértek számát néhány év alatt közel 5000-ban állapítja meg.

1915–1917-ben, utolsó éveiben sokat betegeskedett, már a 70 évet is elhagyta. Az utolsó gyülekezet, amelyben megjelent és tagfelvételt is végzett 1916. augusztus 13-án, *Szalárd* volt.

1917. január 3-án Kornya Mihály meghalt.

Kornya munkája több száz gyülekezetet és munkást eredményezett. Az 1882. évi gyantái bekerítéstől kezdve az 1916. évi fugyivásárhelyi bekerítésig kb. 350 bekerítésről tudunk. Ha egy bekerítésre átlag 30 embert számolunk, akkor az összes bekerítették száma 10-11 ezer körül van.

1908-ban *F. W. Simoleit* berlini baptista prédikátor készített egy érdekes statisztikai kimutatást a baptista lelkek százalékos mért növekedéséről. 18 országot hasonlított össze, és az 1883–1907-ig terjedő időt nézte meg. Kimutatása szerint Magyarországon volt a legnagyobb növekedés.

Az összeállítás *Kirner A. Bertalan*, *Kiss Lehel* és *Mészáros Kálmán* egyháztörténészek munkája alapján készült.